

MELIKA SALIHBEGOVIĆ

CANTATA, PATETIČNA

Sabíla, ko voda si bezgriješna čista
Iz sjećanja, evo te, zaboravnost ništiš
Jesi li, da moju samoću povrijediš, došla
il' očaj da mlazom svoga izvora okrijepiš

Na čijim će usnama, Sal-Sabíla, u kojem trenu
i povoda kojeg krivicom
usahnut tvoja čistota
Lednosti vodena, čedna muko kraja kojeg već
u čulnosti tvoga vrutka ćutim
Svježina si abdestna
i vrisak s kojim se konj propne
od radosti druženja
i jahač, ko vilin mladoženja

(Onda dođe noć, i noć, i ništa ne može
rasturit tu čistotu znaka)

Sabíla,
s kojeg će se vrutka novog napajat moj očaj
Budi posljednja bezgriješna
voda izvorna
Jer, znaš i ti ko i ja
dosljednost tog prapočela sipa na naša čula
kap, po kap
i to je onda sudbina, ta smrt ko pregršt
praha? Sabíla, čúlna
nevina

(Sarajevo, 1981.)

Bilješka: Pjesma je napisana u decembru 1981, u atmosferi rastuće i gotovo neizdržljive fitne oko mene, koja je pogađala i mog malodobnog sina. Smutnju je predvodila bula-Leto, očigledno inspirirana iz policijskih izvora kao i ponora vlastite, nečuvene zloće. Stih "Onda dođe noć, i noć, i ništa ne može / rasturit tu čistotu znaka" postat će samostalnom pjesmom pod naslovom "Tájna", u poetskoj zbirci otkrovenjâ dovršenoj februara, 1982, s rukopisom koje ću biti uhapšena 23.03.1983.